

Република Србија
УПРАВНИ СУД
9 У 1093/19
25.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Вукашиновић, председника већа, Јасмине Минић и Мире Василијевић, чланова већа, са судским саветником Невеном Гочанин, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА из ..., ..., изјављеној против туженог Секретаријата за социјалну заштиту Градске управе града Београда, ради поништаја решења XIX-02 Број 560-759/18 од 13.12.2018. године, у предмету признавања права на увећани додатак за помоћ и негу другог лица, у нејавној седници већа одржаној дана 25.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се **ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је као неоснована, жалба тужиље изјављена против решења Градског центра за социјални рад у Београду-Одељење Палилула, број: 55323-3899/18 од 16.05.2018. године, којим је одбијен захтев тужиље за признавање права на увећани додатак за помоћ и негу другог лица.

У тужби поднетој Управном суду дана 24.01.2019.године, тужиља оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да није правилно примењен Закон о социјалној заштити, што је имало за последицу извођење неправилног закључка у погледу чињеничног стања да се тужилји не признаје право на увећани додатак за помоћ и негу другог лица, због неиспуњавања законских услова. Наводи да је орган вештачења како у првостепеном, тако и у другостепеном поступку, погрешно утврдио здравствено стање тужиље и тражи да се понови вештачење на околност постојања услова за признавање права на увећани додатак за помоћ и негу другог лица. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним спорвима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), налазећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредби члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужила захтев за признавање права на увећани додатак за помоћ и негу другог лица поднела дана 20.02.2018. године, те да је по спроведеном поступку утврђено налазом, мишљењем и оценом првостепеног органа вештачења број: 16356 01 од 27.03.2018. године, да код тужиле не постоји потреба за помоћи и негом другог лица, а да телесно оштећење према Правилнику о утврђивању телесних оштећења, постоји по Глави Х/А тачка 1 у висини од 30% од дана операције бубрега 03.11.2016.године. Са наведеним налазом првостепеног органа у потпуности се сагласио орган вештачења у другостепеном поступку својим налазом, мишљењем и оценом број: 528 од 26.07.2018. године, да код тужиле не постоји потреба за помоћи и негом од стране другог лица, а да телесно оштећење према наведеном правилнику постоји по Глави Х/А тачка 1 у висини од 30% од дана операције бубрега 03.11.2016.године. Код давања наведене оцене другостепени орган је ценио целокупну медицинску документацију тужиле и закључио да је она довољна за вештачење и да непосредни преглед тужиле није потребан, јер медицинска документација приложена уз жалбу, не указује на промену здравственог стања, у односу на већ цењено и да именована може да се самостално креће, да су јој екстремитети функционални, стање срца и плућа је компензовано, да није слепо лице, нема испаде у неуролошком налазу и нема оштећења когнитивно-мнестичких функција. Са овако установљеним здравственим стањем је правилно оцењено да тужила може да обавља елементарно самозбрињавање (кретање унутар стана, тј.куће, облачење,обување,узимање припремљеног obroка, умивање итд.), те да не испуњава медицинске услове за остварење права на помоћ и негу од стране другог лица и да код тужиле према наведеном правилнику због одстрањења једног бубрега са очуваном функцијом преосталог бубрега, телесно оштећење постоји у висини од 30% , а да за друга болесна стања телесно оштећење не постоји јер исти нису обухваћени наведеним правилником.

Одредбама члана 92. став 1. Закона о социјалној заштити ("Службени гласник РС", бр. 24/11), прописано је да право на додатак за помоћ и негу другог лица има лице коме је због телесног или сензорног оштећења, интелектуалних потешкоћа или промена у здравственом стању неопходна помоћ и нега другог лица да би задовољило своје основне животне потребе.

Одредбама члана 94. став 1. истог закона право на увећани додатак за помоћ и негу другог лица има лице из члана 92. став 1. тог закона за које је, на основу прописа о пензијском и инвалидском осигурању, утврђено да има телесно оштећење од 100% по једном основу, или да има органски трајни поремећај неуролошког и психичког типа и лице из члана 92. став 1. тог закона које има више оштећења, с тим да ниво оштећења износи по 70% и више процената по најмање два основа.

Одредбом члана 95. став 1. истог закона прописано је да се поступак за остваривање права на увећани додатак за помоћ и негу другог лица покреће по захтеву, а може се покренути и по службеној дужности.

Одредбом члана 101. истог закона, прописано је да оцену неспособности за рад, потребе за помоћи и негом другог лица и постојање и степен телесног оштећења утврђују органи вештачења образовани по прописима којима се уређује пензијско и инвалидско осигурање.

Одредбама члана 37. став 1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник РС", бр. 34/03...142/14), прописано је да телесно оштећење постоји када код осигураника настане губитак, битније оштећење или знатнија онеспособљеност појединих органа или делова тела, што отежава нормалну активност организма и изискује веће напоре у остваривању животних потреба, без обзира на то да ли проузрокује или не проузрокује инвалидност.

На основу наведеног, тужени орган је правилно утврдио да у конкретном случају не постоји потреба за помоћи и негом другог лица, као ни телесно оштећење и да су наведена вештачења довољно медицински документована и образложена и могу послужити као доказ у смислу одредбе члана 116. став 1 Закона о општем управном поступку, па сходно наведеном према становишту туженог органа, првостепени орган није повредио закон на штету тужиле и правилно је закључио да тужилца не испуњава услове за признавање права на увећани додатак за помоћ и негу другог лица, сходно цитираним одредбама закона. Сходно наведеном, применом одредбе члана 170. став 1 тачка 1. Закона о општем управном поступку, тужени орган је донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења.

Како у конкретном случају од стране овлашћеног органа код тужиле није утврђена потреба за помоћи и негом другог лица, у смислу наведених одредби, то је по оцени суда, правилно одлучио тужени орган када је одбио жалбу тужиле, налазећи да је првостепено решење којим је одбијен захтев тужиле за признавање права на увећани додатак за помоћ и негу другог лица од 20.02.2018. године, донето у поступку у коме није било повреде правила поступања, на основу потпуно и правилно утврђеног чињеничног стања, уз правилну примену материјалног права, а за коју одлуку је тужени дао разлоге које као довољне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Суд је ценио све наводе тужбе али налази да су без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, с обзиром да су углавном поновљени наводи жалбе, које је тужени орган ценио у оспореном решењу, па овим наводима тужилца није

довела у сумњу утврђено чињенично стање нити је навела околности или доказе који нису оцењени у управном поступку, а били би од утицаја на другачије решење ове управне ствари.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, Управни суд је, на основу одредбе члана 40. став 1. и 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 25.03.2022. године, 9 У 1093/19

Записничар
Невена Гочанин, с.р.

Председник већа-судија
Јасминка Вукашиновић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КСВ